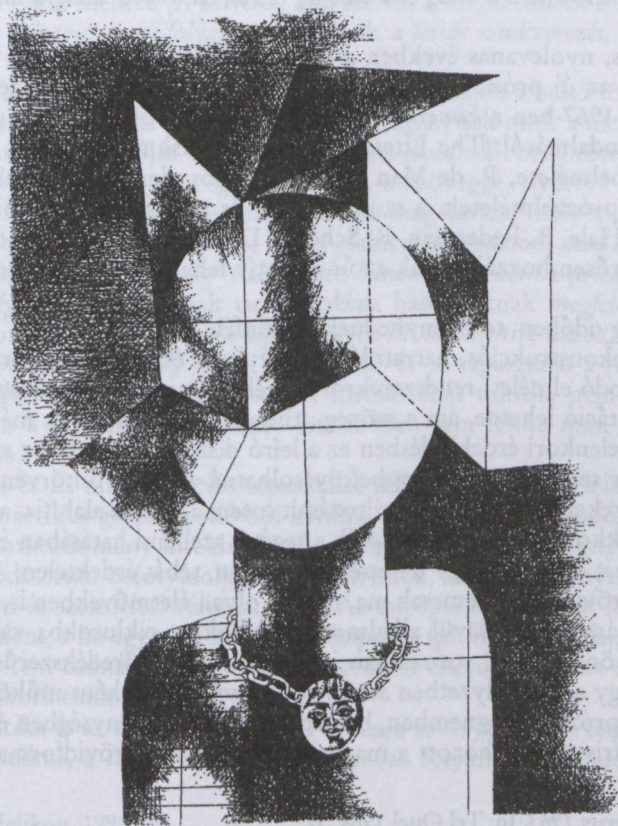

telt tömörítő, sűrítő, elhagyásos szerkesztés elbeszélői tapasztalata sok esetben előkészítője a fikció összefoglaló rendjének, mely nélkül akkor sincs regény, ha a teljesség fogalmát meghaladottnak érezzük. Az elmúlt évtizedet a kis és nagy elbeszélőformák területén is értékteremtő művek határozzák meg. Ha az előbbiben többek között Parti Nagy Lajos, Darvasi László, az utóbbiban Nádas Péter, Márton László műveire gondolunk, nem a műfaji választak, hanem a meglelt utak képe merül föl bennünk. E kis- és nagyszerkezetekben nem szembeállításaként jelentkeznek a fikció öntörvényű, újjáalakított valósága és a nyelvvé lett forma. Kritikai reflexeink elevensége mindenkor az efféle feloldások iránti érzékenységen múlik.

SIPOS LÁSZLÓ: TIBETI APÁCA